

Nr 291

Av herrar **Jonsson** i Strömsund och **Jansson** i Benestad, om *höjning av bidraget till avelsföreningar och liknande organisationer.*

Såsom framhålles i en av lantbruksstyrelsen föregående år verkställd utredning är resurserna för rådgivningsverksamheten på fjäderfäskötselns område synnerligen otillräckliga. Det sammanlagda antalet rådgivare inom detta ämnesområde utgör fjorton, varav sju är anställda av olika äggcentraller och har delvis även andra verksamhetsuppgifter. Hushållningssällskapen har tillsammans fem fjäderfäinstruktörer, samtliga anställda endast i deltidstjänster. De återstående två är agronomutbildade, och av dessa är en Sveriges fjäderfäavelsförenings sekreterare och redaktör för dess tidskrift och den andre konsulent i föreningen och föreståndare för fjäderfäkontrollstationen å Nykvarn. Föreningen hade tidigare två konsulenter, men på grund av otillräckliga ekonomiska resurser minskades personalorganisationen fr. o. m. år 1960 med en konsulenttjänst.

Det framhålles vidare i utredningen att, även om hushållningssällskapen framdeles kommer att tilldelas flera rådgivartjänster än för närvarande, så kvarstår alltfört sällskapens behov av specialiserade rådgivare på riksplanet, och sådana finns endast inom Fjäderfäavelsföreningen. Möjligheten att anställa dessa specialister har stått öppen genom att riksdagen sedan ett flertal år ställt statsbidrag till förfogande för lantbruksstyrelsen för utlämnande av anslag till bl. a. Fjäderfäavelsföreningen till täckande av sådana utgifter, som är en följd av att statliga uppgifter ålagts föreningen eller att den statliga eller statsunderstödda rådgivnings- och upplysningsverksamheten på grund av bristande resurser måste kompletteras med föreningens verksamhet.

Angående Fjäderfäavelsföreningens ofrånkomliga kostnader för dessa arbetsuppgifter klargöres i utredningen att dessa utgöres av löner samt rese- och traktamentskostnader för sekreterarens konsulentverksamhet, för ytterligare två konsulenter, av vilka en huvudsakligen skulle syssla med avelsledning och kontroll, samt för en instruktör. Med denna upprustning av personalorganisationen skulle föreningens årliga lönekostnader uppgå till ca 113 000 kronor. Statsbidraget till föreningen har under en följd av år utgått med ca 50 000 kronor och utgör för innevarande budgetår 51 200 kronor. I överensstämmelse med utredningsmannens förslag och beräkningar tillstyrker lantbruksstyrelsen att föreningen för budgetåret 1962/1963 erhåller ett till 100 000 kronor förhöjt statsbidrag.

I årets statsverksproposition har den av lantbruksstyrelsen verkställda

utredningen i korthet redovisats. Statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet framhåller med anledning därav och med hänvisning till av föregående års riksdag beslutade ändringar i hushållningssällskapens organisation att så länge inte ifrågavarande rådgivning helt kan ske genom hushållningssällskapen bör enligt hans mening den av Sveriges fjäderfäavelsförening bedrivna rådgivnings- och upplysningsverksamheten allttjämt åtnjuta statligt bidrag. Någon uppräknings- och uppsyningsverksamhet anser han sig emellertid inte böra förorda.

Genom detta avslag på lantbruksstyrelsens hemställan om höjning av anslagsposten förfaller helt Fjäderfäavelsföreningens möjligheter att ställa personal till förfogande för någon rådgivnings- och upplysningsverksamhet. Den verksamhet som i första hand åligger Fjäderfäavelsföreningen är ledningen av det avelsarbetet och den kontroll som förekommer inom svensk fjäderfäskötsel. Föreningens engagemang i denna verksamhet kan inte uppgivas, då det inte finns något annat organ som härvidlag står till förfogande. Det enda alternativet till svenskt avelsarbete är import av djurmaterial. Det är emellertid allmänt erkänt att redan den fjäderfäimport som nu förekommer medför synnerligen stora risker för införande till vårt land av svåra fjäderfäsjukdomar. Föreningens återstående personal åtgår så gott som helt för denna verksamhetsuppgift, och den tidigare rätt omfattande kursverksamheten ute i landet har numera måst uppgivas. Det framgår också av lantbruksstyrelsens utredningspromemoria att föreningens personal icke kan tillfredsställas avlönas och att i de senaste årens bokslut redovisats underskott.

Om den av jordbruksministern åsyftade verksamheten med rådgivning och upplysning skall komma till stånd måste detta alltså medföra en ökad kostnadsbelastning för Fjäderfäavelsföreningen. Hur dessa kostnader skall täckas är en öppen fråga. Vi anser det vara angeläget med en utredning, huruvida medel för här ifrågavarande ändamål kan ställas till förfogande på sätt som sker i vissa andra länder genom uttagande av en allmän äggavgift eller genom en tillverkningsavgift på fjäderfäfoder. Intill dess att en sådan ordning kommit till stånd bör statsbidraget till Sveriges fjäderfäavelsförening höjas i enlighet med vad lantbruksstyrelsen föreslagit. Vi hemställer alltså,

att riksdagen måtte besluta att den i statsverkspropositionen föreslagna anslagsposten för bidrag till avelsföreningar och liknande organisationer uppräknas till 223 800 kronor för att tillgodose ovan angivna anslagsbehov.

Stockholm den 25 januari 1962

Sigfrid Jonsson

Fridolf Jansson

i Benestad